

Tema 2. Algoritmi: caracteristici, reprezentare, implementare

Obiective

- să recunoști tipurile de blocuri ale schemelor logice
- să corelezi blocurile din schemele logice cu instrucțiunile din limbajul pseudocod.

Fișa de documentare 2.2. Reprezentarea algoritmilor: Scheme logice. Limbaj pseudocod.

Reprezentarea algoritmilor

După etapa de analiză a problemei în care s-au stabilit datele de intrare și cele de ieșire, urmează etapa de **elaborare a algoritmului**.

Acesta trebuie reprezentat într-un mod inteligibil. Întrebarea este cum putem să reprezentăm algoritmul astfel încât să fie înțeles de cei ce îl citesc?

Un posibil răspuns ar fi – printr-un limbaj de programare. Este un răspuns bun pentru cei ce cunosc acel limbaj de programare, însă ceilalți nu vor înțelege nimic. Nu putem să impunem altora să învețe acel limbaj doar pentru a înțelege algoritmi descriși de noi. În plus, se observă că nu există niciun limbaj de programare care să dureze sau care să fie acceptat de toată lumea.

Este deci necesară utilizarea unui limbaj comun de reprezentare a algoritmilor, dând apoi posibilitatea fiecărui programator să “traducă” algoritmul în ce limbaj de programare dorește.

De-a lungul timpului s-au remarcat două modalități de reprezentare a algoritmilor: **schemele logice și limbajul pseudocod**.

Schemele logice reprezintă un algoritm în mod grafic, folosind blocuri diferite pentru operații diferite. Această metodă are unele dezavantaje: schemele sunt stufoase, greu de urmărit. În tabelul următor prezentăm tipurile de blocuri folosite în reprezentarea algoritmilor.

Schemele logice sunt mai utile celor care abia învață să programeze și deci sunt în **faza de formare a gândirii algoritmice**. Recomandăm ca la scrierea schemelor logice să se scrie mai întâi conținutul blocului și apoi să se deseneze blocul corespunzător.

Blocurile specifice schemelor logice

SIMBOL	DENUMIRE	SEMNIFICAȚIE
	Bloc terminal	Marchează începutul algoritmului
	Bloc terminal	Marchează sfârșitul algoritmului
	Bloc de intrare / citire a datelor de intrare	Se face transferul de date de la utilizator către algoritm
	Bloc de ieșire / scriere a datelor de ieșire	Se face transferul de date către utilizator
	Bloc de atribuire	Variabilei x i se atribuie valoarea expresiei
	Bloc de prelucrare O prelucrare este compusă din mai multe instrucțiuni elementare	În interior se scriu instrucțiunile sau un nume ce desemnează un grup de instrucțiuni
	Bloc de decizie în care se evaluează condiția obținându-se o valoare logică "Adevărat" sau "Fals"	Dacă condiția este adevărată se execută ramura "DA", altfel se execută ramura "NU"
	Bloc conector logic	Conectează mai multe puncte din algoritm
	Bloc conector de pagină	Specifică pagina cu care se continuă schema

Limbajul Pseudocod

Limbajul pseudocod este un ansamblu de convenții (codificări) care definesc operațiile (instrucțiunile) permise pentru reprezentarea algoritmilor. Respectând aceste convenții, chiar în forme diferite, algoritmi reprezentați în pseudocod pot fi citați de orice persoană, indiferent că este sau nu programator.

Limbajul pseudocod nu respectă o sintaxa anume, nu are un standard. Sunt doar niște convenții pe care trebuie să le respectăm atunci când reprezentăm un algoritm. Instrucțiunile se pot scrie în limba engleză sau în limba română. În acest material și în cele ce urmează vom adopta un limbaj cu instrucțiuni în limba română.

În pseudocod putem scrie declarații de variabile, specificând numele și tipul lor. Pe lângă declarațiile de variabile, limbajul pseudocod conține cuvinte cheie, instrucțiuni (început, sfârșit, intrare/ieșire, atribuire, decizie, selecție, repetitive), proceduri/funcții. Toate acestea vor fi prezentate pe larg în fișa de documentare următoare.

Prezentăm mai jos corespondența între instrucțiunile pseudocod și blocurile din schemele logice.

INSTRUCȚIUNE PSEUDOCOD	DENUMIRE	SIMBOL SCHEMĂ LOGICĂ
a, b, c intregi x,z reale	Declaratii de variabile	—
Citește a,b	Citirea datelor de intrare	
Scrie a,b	Scrierea datelor de ieșire	
x ← 10 a ← a+1	Instrucțiune de atribuire	
instructiune1 instructiune2 instructiune3 └─┘	Bloc de Instrucțiuni O prelucrare este compusă din mai multe instrucțiuni elementare	
┌dacă c atunci execută p └altfel execută q └─┘	Instrucțiune de decizie în care se evaluează condiția obținându-se o valoare logică "Adevarat" sau "Fals"	